

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoPr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113219502
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113219502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: Ing. B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. XXXX/X, zastúpený JUDr. Karolom Gordíkom, advokátom so sídlom Z., L. XX, proti odporcovi: Slovenský rybársky zväz, so sídlom Žilina, A. Kmeťa 20, IČO: 00 178 209, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 6Cpr/4/2013-130 zo dňa 14.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru danú odporcom listom zo dňa 22.04.2013. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov nepriznal.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. §§ 17, 59, 61, 63, 74, 77 a 237 Zákonníka práce, keď konštatoval, že predmetnú výpoveď, či po obsahovej alebo formálnej stránke, nemožno hodnotiť ako neplatnú, pretože odporca splnil všetky podmienky vyplývajúce z príslušných ustanovení Zákonníka práce. Je zrejmé, že odporca vykonal organizačnú zmenu s účinnosťou od 15.04.2013, keď zrušil funkčné miesto vedúceho odboru správy majetku Sekretariátu rady SRZ. K uvedenej zmene pristúpil odporca z dôvodu nepriaznivého hospodárskeho výsledku Rady SRZ, a tým nutnej redukcie výdavkov na činnosť sekretariátu Rady. Odbor správy majetku zaradil pod vedúceho ekonomického odboru, funkčné miesto vedúceho odboru správy majetku sekretariátu zrušil a vytvorené bolo miesto odborného referenta, ktoré bolo navrhovateľovi ponúknuté, avšak o takéto miesto neprejavil záujem. Dňa 22.04.2013 doručil odporca navrhovateľovi písomnú výpoveď z pracovného pomeru s odkazom na ust. § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, pričom pracovný pomer mal skončiť uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty dňa 31.07.2013. Výpoveď bola dňa 08.04.2013 vopred prerokovaná so zástupcami zamestnancov.

Rozhodnutie o trovách konania súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 151 ods. 1 v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu, podal odvolanie navrhovateľ. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkou nadbytočnosti pracovníka, nakoľko necelé dva mesiace pred zrušením predmetného funkčného

miesta, uzavrel pracovnú zmluvu s novým pracovníkom, pánom U.. Neskúmal obsah pracovnej náplne novoprijatého pracovníka, či nie je totožný s obsahom pracovnej náplne, ktorú vykonával navrhovateľ. Prvostupňový súd sa nezaoberal ani otázkou uzavretia novej pracovnej zmluvy a jej obsahovej náplne. Svedka X. hodnotil prvostupňový súd ako nevierohodného z dôvodu, že sa jedná o bývalého spolupracovníka navrhovateľa a že sa stretli a oboznámil sa s obsahom zápisnice z predchádzajúceho pojednávania. Takéto zdôvodnenie je povrchné a nedostačujúce. Súd neprihliadal na tú časť výpovede, keď uviedol, že ho mal navštíviť Ing. X., ktorý sa pýtal na možnosti vykonania organizačnej zmeny, čo mu pripadalo ako účelové, aby legálnym spôsobom bolo umožnené odporcovi navrhovateľa prepustiť. Zrušenie funkčného miesta navrhovateľa, prijatie nového zamestnanca, zmena jeho funkcie, uzavretie novej pracovnej zmluvy s náplňou práce, ktorú predtým vykonával navrhovateľ, boli účelovými opatreniami odporcu, obchádzaním zákona s cieľom ukončiť, čo aj nelegálne, pracovný pomer s navrhovateľom. Žiadal preto napadnutý rozsudok zmeniť, návrhu vyhovieť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom súdu bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom a z preskúmaného rozsudku mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vyslovenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, keď odporcovi ako zamestnávateľovi vyčítal, že nepreukázal zrealizovanie organizačnej zmeny, túto pred prijatím neprerokoval so zástupcami zamestnancov, naopak na výkon jeho práce bol prijatý zamestnanec U., z čoho vyplýva, že navrhovateľ nebol pre odporcu ako zamestnávateľa nadbytočný a absentovala príčinná súvislosť medzi tvrdenou organizačnou zmenou a výpoveďou pre nadbytočnosť navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom vyplynulo, že navrhovateľ pracoval u odporcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 15.12.2006 (od 01.01.2007) ako vedúci odboru správy majetku. Prezídium Rady SRZ na zasadnutí konanom dňa 06.04.2013 odsúhlasilo od 15.04.2013 organizačnú zmenu spočívajúcu v zrušení funkčného miesta, vedúci odboru správy majetku. Vytvorené bolo miesto referenta na tomto odbore, ktoré bolo ponúknuté navrhovateľovi, o ktoré však neprejavil záujem. Počas práceneschopnosti navrhovateľa na jeho zastupovanie bol prijatý pracovník U., ktorý následne od 16.04.2013 bol zaradený podľa pracovnej zmluvy na vykonávanie prác odborný referent na správe majetku. Dohoda bola uzatvorená na dobu určitú, do 31.12.2013, dňa 30.08.2013 však od 01.09.2013 bol dohodnutý pracovný pomer s tým istým druhom práce na dobu neurčitú.

Vzhľadom na takto zistené skutočnosti postupoval prvostupňový súd správne, keď s prihliadnutím na obranu odporcu skúmal, či tento dôvodne ukončil pracovný pomer s navrhovateľom v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu jeho nadbytočnosti. V tomto smere vykonal dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho i správny právny záver, keď pri skúmaní, či boli splnené formálne a obsahové náležitosti tohto právneho úkonu, nezistil porušenie povinnosti odporcu ako zamestnávateľa pri daní výpovede, čo by malo za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. Prvostupňový súd sa so všetkými skutočnosťami, uvedenými navrhovateľom, z ktorých vyvodzoval neplatnosť výpovede, vysporiadal a svoje právne závery riadnym spôsobom s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v rozsudku zdôvodnil. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.).

Pretože vo svojom odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne dôkazy alebo tvrdenie, s ktorými by sa neoboznámil a nevysporiadal prvostupňový súd, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust.

§ 151 ods. 1 O.s.p., resp. § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ nebol úspešný v odvolacom konaní a odporca si náhradu trov neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.